

[למעלה] ונקראת מ"י, לא מולידה ולא מוציאה נסתרם למינה, אף על גב שפלים היו טמונים בה. כיון שברא אלה והתעלה בשמו ונקרא אלהים, אז בכח השם הזה הוציא אותם בשלמות. וזה הוא בשם יקרא, באותו השם שלו קרא והוציא כל מין ומין שיתקמו בשלמותו. כמו זה (שמות לא) ראה קראתי בשם הזכרתי שמי שיתקיים בצלאל על קיום שלמותו.

(ישעיה נב) מרב אונים. מה זה מרב אונים? זה ראש הדרגות, שעולים בו כל הרצונות ועליהם בו בדרך נסתר. ואמין כח - זה סוד העולם העליון שהתעלה בשם אלהים כמו שאמרנו. איש לא נעדר - מאותם ששים רבוא שהוציא בכח השם. ומשום שאיש לא נעדר, בכל מקום שמתו ישראל ונענשו בחטאייהם, נמנו ולא נעדר מאותם ששים רבוא אפלו אחד כדי להיות הכל צורה אחת. כמו שאיש לא נעדר למעלה, אף כף לא נעדר למטה.

בראשית. רב המנונא הזקן אמר, מצאנו אותיות בהפוך. בי"ת בהתחלה ואחר כף. ב' בהתחלה - הינו בראשית. ברא לאחר מכן. אל"ף בהתחלה ואחר כף. אל"ף בהתחלה - הינו אלהים, את לאחר מכן. אלא פשרצה הקדוש-ברוך-הוא לעשות את העולם, כל האותיות היו נסתרות. ואלפים שנה טרם שברא את העולם היה מסתכל הקדוש-ברוך-הוא ומשתעשע בהם.

בשרצה לברא את העולם, באו לפניו כל האותיות מסופם לראשם. התחילה האות ת' להכנס בראש. אמרה: רבון העולמים, נוח לפניך לברא בי את העולם, שאני תשלום חותם שלך אמ"ת, ואתה נקראת אמ"ת, ראוי למלך [אמת] להתחיל באות

אלהים, כדין בחילא דשמא דא אפיק לון בשלימו, ודא הוא בשם יקרא, בההוא שם דיליה קרא ואפיק כל זינא וזינא לאתקיימא בשלימותיה. כגוונא דא (שמות לא) ראה קראתי בשם. אדפרנא שמי לאתקיימא בצלאל על קיום אשלמותיה.

מרוב אונים, (ישעיה נב) מאי מרוב אונים, דא ריש דרגין, דסליקו ביה כל רעותין ואסתלקו ביה (דף ב ע"ב) בארז סתים. ואמיין כח דא רזא דעלמא עלאה דאסתלק בשם אלהים פדקאמרן. איש לא נעדר מאנון שתין רבוא דאפיק בחילא דשמא. ובגין דאיש לא נעדר, בכל אתר דמיתו ישראל ואתענשו בחוביהו אתמנון ולא אעדר מאנון שתין רבוא אפילו חד. בגין למהוי כלל דיוקנא חדא. כמה דאיש לא נעדר לעילא, אוף הכי לא נעדר לתתא.

בראשית, רב המנונא סבא אמר, אשכחן אתוון בהפוכא. בי"ת בקדמיתא ולבתר. ב' בקדמיתא היינו בראשית. ברא לבתר. אל"ף בקדמיתא ולבתר. אל"ף בקדמיתא היינו אלהים. את לבתר. אלא פד בעא קדשא בריך הוא למעבד עלמא, כל אתוון הוו סתימין, ותריין אלפין שנין עד דלא ברא עלמא הוה מסתכל קדשא בריך הוא ואשתעשע בהו.

בר בעא למברי עלמא, אתו כל אתוון קמיה מסופא ארישייהו. שריאת את אל למיעל ברישא, אמרה, רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא, דאנא חותמא דגושפנא דילך אמ"ת, ואת אתקריאת אמ"ת, יאות

התחילה האות ת' להכנס בראש. אמרה: רבון העולמים, נוח לפניך לברא בי את העולם, שאני תשלום חותם שלך אמ"ת, ואתה נקראת אמ"ת, ראוי למלך [אמת] להתחיל באות

לְמַלְפָּא (אמת) לְמַשְׁרֵי בָאוֹת אֲמַ"ת וּלְמַבְרֵי בִי
 עֲלֵמָא. אָמַר לָהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, יָאוֹת אַנְתָּ
 וְזַפְאָה אַנְתָּ, אֶלָּא לִית אַנְתָּ פְדָאֵי לְמַבְרֵי בְךָ
 עֲלֵמָא, הוּאִיל וְאַנְתָּ זְמִינָא לְמַהוּי רְשִׁים עַל
 מְצַחִין דְגוּבְרִין מְהֵימְנִין דְקֵיִמוּ אֹרִיתָא
 מֵאֲל"ף וְעַד תִּי"ו, וּבְרַשִׁימוּ דִילָךְ יְמוֹתוֹן.
 וְעוֹד דְאַנְתָּ חוֹתְמָא דְמוֹת. הוּאִיל וְאַנְתָּ פְךָ,
 לִית אַנְתָּ פְדָאֵי לְמַבְרֵי בְךָ עֲלֵמָא. מִיַּד נְפַקַת.
 עֲאֲלַת אֵת ש' קַמִּיה, אֲמָרָה קַמִּיה, רַבּוֹן
 עֲלֵמִין, נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא,
 דְבִי אֲתִקְרִי שְׁמֵךְ שְׁד"י, וְיָאוֹת לְמַבְרֵי עֲלֵמָא
 בְשֵׁמָא קְדִישָׁא. אָמַר לָהּ, יָאוֹת אַנְתָּ, וְטַב אַנְתָּ
 וְקָשׁוּט אַנְתָּ, אֶבְל הוּאִיל וְאַתּוּן דְזִיוִפָּא
 נְטִלִין לָךְ לְמַהוּי עַמְהוֹן, לָא בְעֵינָא לְמַבְרֵי
 בְךָ עֲלֵמָא, דְבִגִּין דְלָא יִתְקַיִים שְׁקָרָא, אֶלָּא
 אִי יִטְלוּן לָךְ ק ר.

מִבְּאֵן מָאן דְבְעֵי לְמִימַר שְׁקָרָא יִטּוּל יִסּוּדָא
 דְקָשׁוּט בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר יוֹקִים לִיה
 שְׁקָרָא, דְהָא אֵת ש' אֵת קָשׁוּט אִיהוּ, אֵת
 קָשׁוּט דְאַבְהֶתֶן דְאַתֵּיחַדּוּ בַה. ק ר אֲתוּן
 דְאַתְחַזִּיאֵו עַל סְטְרָא בִישָׂא אַנוּן וּבִגִּין
 לְאַתְקַיִימָא נְטִלֵי אֵת ש' בְּגוּוִייהוּ וְהוּי קָשֶׁר.
 פִּיּוֹן דְחַמַּאת הַכִּי נְפַקַת מְקַמִּיה.

עֲאֲלַת אֵת ז' אֲמָרָה קַמִּיה, רַבּוֹן עֲלֵמָא
 נִיחָא קַמְךָ לְמַבְרֵי בִי עֲלֵמָא דְאַנָּא (ס"א)
 דְבִי חֲתִימִין צְדִיקִים, וְאַנְתָּ דְאַתְקַרִּיאַת
 צְדִיק, בִּי רְשִׁים דְכַתִּיב, (תהלים יא) פִּי צְדִיק יִי
 צְדָקוֹת אָהֵב, וּבִי יָאוֹת לְמַבְרֵי עֲלֵמָא. אָמַר
 לָהּ צְדִי, צְדִי אַנְתָּ, וְצְדִיק אַנְתָּ, אֶבְל אַנְתָּ
 צְרִיךְ לְמַהוּי טְמִירָא, לִית אַנְתָּ צְרִיךְ לְאַתְגַּלְיָא
 כֹּל פְּךָ בְּגִין דְלָא לְמִיחָב פִּתְחוּן פֶּה לְעֲלֵמָא.
 מֵאִי טַעְמָא ל אִיהִי, אֲתִיָּא י' דְשֵׁמָא דְבְרִית
 קְדִישָׁא וְרַכִּיב עֲלֶיהָ וְאַתְאַחַד בְּהֶדְהָ. וְרָזָא דָּא

אֲמַ"ת וּלְבָרָא בִי אֵת הָעוֹלָם.
 אָמַר לָהּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
 רְאוּיָה אַתְּ וּזְפַאִית אַתְּ, אֶלָּא
 שְׂאִינְךָ פְדָאִית לְבָרָא בְךָ אֵת
 הָעוֹלָם, הוּאִיל וְאַתְּ עֲתִידָה
 לְהֵיוֹת רְשׁוּמָה עַל מְצַחֵי
 הָאֲנָשִׁים הַנְּאָמְנִים שְׁקִימוּ אֵת
 הַתּוֹרָה מֵאֲל"ף וְעַד תִּי"ו,
 וּבְרַשְׁם שְׁלָךְ יְמוֹתוֹ. וְעוֹד, שְׂאַתְּ
 חוֹתֵם הַמּוֹת. וְהוּאִיל וְאַתְּ פְךָ,
 אִינְךָ פְדָאִית לְבָרָא בְךָ אֵת
 הָעוֹלָם. מִיַּד יִצְאָה.

נְכַנְסָה הָאוֹת ש' לְפָנָיו. אֲמָרָה
 לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, נוֹחַ
 לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי אֵת הָעוֹלָם, שְׂבִי
 נְקַרְאֵת שְׁמֵךְ שְׁדִי, וְרְאוּיָ לְבָרָא
 אֵת הָעוֹלָם בְּשֵׁם קְדוֹשׁ. אָמַר
 לָהּ: רְאוּיָה אַתְּ וְטוֹבָה אַתְּ וְאַמַּת
 אַתְּ, אֶבְל הוּאִיל וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל
 הַזִּיוִף נוֹטְלִים אוֹתְךָ לְהֵיוֹת
 עַמְהָם, אִינִי רוֹצֵה לְבָרָא בְךָ אֵת
 הָעוֹלָם, שְׂכַדִּי שְׁלָא יִתְקַיִם
 הַשְּׁקָר אֶלָּא אִם יִטְלוּ אוֹתְךָ ק ר.
 מִבְּאֵן, שְׂמִי שְׂרוּצָה לוֹמַר שְׁקָר,
 יִטַּל יִסּוּד שֶׁל אֲמַת בְּהַתְחִלָּה
 וְאַחַר פְּךָ קִיִּים אֵת הַשְּׁקָר. שְׂהִרִי
 הָאוֹת ש' הִיא אוֹת אֲמַת, אוֹת
 הָאֲמַת שְׂהַתִּיחַדּוּ בַה הָאֲבוֹת. ק'
 ר' הָאוֹתִיּוֹת שְׁנָרְאוּ עַל הַצַּד הַרַע
 הַם, וּכְדִי לְהַתְקִים נְטִלוּ אֵת
 הָאוֹת ש' בְּתוֹכָן וְנִהְיָה קָשֶׁר.
 פִּיּוֹן שְׂרָאֲתָה פְךָ, יִצְאָה מִלְּפָנָיו.
 נְכַנְסָה הָאוֹת צ'. אֲמָרָה לְפָנָיו:
 רַבּוֹן הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִי
 אֵת הָעוֹלָם, שְׂאִנִּי [נִיא שְׂבִי]
 חֲתוּמִים הַצְּדִיקִים, וְאַתְּ
 שְׁנַקְרָאֵת צְדִיק רְשׁוּם בִּי, שְׂכַתוּב
 (תהלים יא) פִּי צְדִיק ה' צְדָקוֹת
 אָהֵב, וּבִי רְאוּיָ לְבָרָא אֵת הָעוֹלָם.
 אָמַר לָהּ: צְדִי, צְדִי אַתְּ וְצְדִיק אַתְּ,
 אֶבְל אַתְּ צְרִיכָה לְהֵיוֹת טְמוּנָה,
 אִינְךָ צְרִיכָה לְהַתְגַּלּוֹת כֹּל פְּךָ כְּדִי
 שְׁלָא לְתַת פִּתְחוּן פֶּה לְעוֹלָם.